

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AN SECOND CLASS MATTER.

Nr. 25

Parkland, Washington, 19de Juni 1903.

15de Aarg.

Et Fremtidsbillede.

Skal vi telle paa Gud om Verden er mest,
Om den aldrig saa meget er en Sammenrens Tid.
Skal vi grue for Fremtid og ængste os for
Hvordan det vil blive med vore Aar.
Skal vor Bantro formælte vor Glæde i Gud,
— Si er dog trods al Verden fra Verden
højt ud.

Det latter mod Vsten og Enden er nær,
I Tidensuden fremmer Forsørelsens Dør.
Der er Vind og Jag efter Glæder og Guld,
Man træder ned Roser og janker sig Muld
Og Bantroen latter og spotter med Gud
Og træder med Hæder i Støvet hans Gud.

Forsørelsens Kunst er flere end før
Haa vld Væg er opladt Fortryllets
færd Dør.
Med Kærslippe Vaaben gaar Bantroen frem
Og baner sig Vej til det ringeste Hjem.
I kunstig Spidsfindighed mæler den ud
En Rarikatur af en Djævel — og Gud.

Med Bibensstabs Maal tolles Theo-
logi,
Og Væsenet lyder: Tanken er fri.
Vjæthefter staar Koldbætte viden omkring
Og Gudsdroen øgtes en drømmende Ting.
Fan fremmer i Sanden — en Mand uden Gud,
De guddommelige Ting gaar for
loldt Sand og Gud.

Saa skal Verden forbedres og stades paand,
Kun Velstand skal hærse, al Sammenrens skal sig;
Naar Guds Ret er trædt under
Menneskeskab
Først da bliver Verden fornyet og god.
Naar Guds Ret er trædt under
Menneskeskab
Først da bliver Verden fornyet og god.
Naar Guds Ord er hørt da bliver det godt,
Thi da vil „Formsten“ bli kronet som Drot.

Lad dem larme mod Gud han sidder dog fast
Til Obergivelse bliver dog han aldrig nedt.
Han Scepteret fører med Almagtens Haand
Og Bantroens Bæsen han holder i Haand.
Hans Rute skal gaa om end Tærenes foldt
Med Guds Ord den fejler trods Seitan og al.

For Troen der klimes ei Gulder og Brand,
Si Forhandelsens Jord, ei Fortbillelsens Land.
For Troen der tegner sig Guds Paradies,
Naar Bantroens Frost fryser alting til Is.
Den fuer dog Gud i hans Kjærlighedsafsl,
Mellem Ederabim ser den Guds Raadestol.

Den ser Væsen til Gud gennem Trængsel og Nød,
Thi den holder sig ene til Blodet som Rød.
Om den Ridenlag led og blev saaret og mot
Gudsblodet som Rød holdt den dog immerfast.
Og den ved, at i Kristus den alting formaar

Og den derfor den spidsfindige Bantro forsmaar.
Saa haster den ei paa sin Vilgelmus Gang,
Thi den latter paa Væsen de salige Sang.
Den ser gennem Graben en Portaf af Guld,
Hvor Engle velgigne de tre Stuffer Ruld.
Den kysker sin Bibel og siger Gudnat
Og favner i Døden sin Brudgom — sin Stat.

Se det dellige Syn — se den Skare saa stor
Sandet fra Verden for Gud ved hans Ord.
Held Haand over Diet, sit frem og se ill
Om du findes her — det er jo det som du vil!
Ser du dig der i Troen —, Hvad gaar Verden dig an
Du hatter den højt ser det himmelske Land.

Lad Bantroen larme og „Blodommen“ spaa
Og fattige Aligdom under dig gaa.
Lad Hovedet ned — nei, se spad til Gud
Dit Hjalter for ham er et længeligt Skud.
Du har Følge som Jan — du har Englene med
Og paa hvert Skridt du gaar, lyser Gud ved sin Fred. D. J.

1 Joh. 4, 16—21.

Og vi have erkendt og troet den Kjærlighed, som Gud har til os. Gud er Kjærlighed, og den, som bliver i Kjærlighed, bliver i Gud, og Gud i ham.
Derudi er Kjærligheden bleven fuldkommen hos os at vi have Frimodighed paa Dommens Dag, fordi, ligesom han er, saa er og vi i denne Verden.

Frygt er ikke i Kjærligheden, men den fuldkomne Kjærlighed driver Frygten ud; thi Frygt bringer Plag; men den, som frygter, er ikke fuldkommen i Kjærligheden.

Si ikke ham, fordi han elskede os først.
Derfor nogen siger: Jeg elsker Gud, og han har sin Broder, han er en Vagner; thi den, som ikke elsker sin Broder, som han har set, hvorledes han kan elske Gud, som han ikke har set?

Og dette Ord hørte vi af ham, at den, som elsker Gud, skal og elske sin Broder.

Gud har ikke skabt os ligesom Dyrerne for denne forjættede Verden; han har ikke skabt Jorden med sine Søder for at stille vor uheldige Kaad tilfreds; nei, en usigelig Hæder og Helligere Henfigt havde Gud med vor Skabelse. Ikke ved Rydelse af og Kjærlighed til Skabningen, men ved Rydelse af og Kjærlighed til ham vilde han gøre os salige. Det skaffede ringe Menneske bliver født med den høje Bestemmelse med sin Kjærlighed at omfatte det høieste Gode og i hans Samfund at blive en saligt. Men Mennesket er skabt i Guds og dermed er en stor skuffelse forandring foretaget i det Højeste. Intet Menneske hender nu, naar det bliver født, denne sin høje Bestemmelse, og naar den bliver prædilet for det, saa er der ingen Trist i det til at naa den. Alle Mennesker har vistnok endnu Trist til sig, til Fred, til Salighed i sig; men efter at vi er fødte, som søger vi alle af Naturen vor Salighed ikke længere i Gud, men i Verden. Guds hellige Lov naar samt en Hæder mellem Gud og Menneskets naturlige Tilværelighed. Guden lyder da Mennesket fikret og frast imod Gud, eller det søger sig kun udvortes i Guds Ordning og søger i det uden at holde Guds Bud, fordi det er bange for Guds Hæder og Straf. Intet Menneske vil nu af Naturen komme i Himmelen, fordi det elsker Gud og sin

PACIFIC HEROLD,

Ud-lyst af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
Ii Europa pr. Aar..... 75 Cts
Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt bedyrende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Blom ikke at sende Betaling. Send den helst i Money ordrer eller søg 50 Cts. i Saks i Brevet.

En eller To Cent's Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra Scandinavian Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

Hvorfor tror jeg paa Bibelen? af William Dammann.

1. Den er i godt Selskab.

Lige Barn leger helst. Man danner et Menneske efter det Selskab han er i; og vi kan med Grund gøre det samme med Hensyn til Bibelen. Enhver, der ikke har til Hensigt at bruge Beringer, vil strax indse, at der i det store hele er to Slags Mennesker, gode og onde. Hov hvilken Klasse finder du Bibelen? Venter du at finde Bibelen i en Spilleklub, i en Tavernede, i et Drikkeleg, i et Lørdag, blandt Landstrygere, Glemmand og landflygtige Personer? Du venter ikke at finde den der; ja du vilde blive holdt forbanst, om du skulde finde den der.

De Mennesker derimod, som opretholder Lov og Orden, beskytter Liv, Eieendom og Helse og Hjemmet og Familien, som værner om Vælgeløbs Hellighed og stræber efter at fremme Menighed, Rysthed og Arbejdshed hos Mand og Kvinde, som udbreder Oplysning og fremhjælper Kunst og Vi-

denskab, som bygger Barnehem, Høspitaller, Skoler og Bedringsanstalter, — de Mennesker, som giver bort sine Penges, anvender sin Tid og Lærdom til og giver Afstand paa sin Magelighed og ofrer sit Liv for sig og lignende Ting, de er det, som tror, at Bibelen er Guds Ord, og de studerer den og gjør andre kendt med den.

Jo bedre Menneskene er, jo mere elsker de Bibelen, jo værre de er, jo mere hader de den. Ingen undrer sig over Bibelens ubrug og ugudelige Liv, enhver undrer sig, naar han ser Bibelens uige af fra den rette Stil. Hundreder og tusinder af omvendte Syndere tilskriver Bibelen sin Opridsning og Forbedring. Hundreder og tusinder har paa sit Dødsleie klaget over, at de ikke har fulgt Bibelen. Har der været nogen, som har klaget over, at han har fulgt Bibelen?

Ad de andre Religioners jaotalde hellige Bøger ler de vantroende, paa Bibelen bliver de vrede. Ja, saa er det. Hvorledes vil du forklare det? Derjom Bibelen ikke er troværdig, vilde de værste Mennesker have rei i sin Dom om den, og de bedste Mennesker vilde have uret. I Sandhed en sjælelig Gaade.

Bibelen giver et fuldkommen greit Svar: „Hov, som er af Gud, hører Guds Ord, derfor hører I ikke, fordi I ikke er af Gud.“

Salubanna, en afrikansk Fyrste fra Sierra Leone, som til London i Marts 1791. Man gjorde sig megen Umag med at vise ham, at Bibelen er indblyst af Gud. Da han endelig var bleven overbevist om det, og man spurgte ham om, hvilken Betidsgrund det var, som havde gjort det første Indtryk paa ham, svarede han: „Naar jeg saa alle gode Mennesker ere Bibelen og horte dem talde den Guds Ord, og jeg saa alle onde Mennesker foragte den, da kjante jeg, at den i Virkeligheden maa være det, som den er for de gode — Guds Ord.“

En rejsende, som befandt sig paa Udkanten af Westens bebaggede Gane, maatte tage Skattefy hos en Familie i en smukt Stokhytte. Da de var bange for, at de kunde blive drevte for sine Penges Skyld, bestemte de sig til at sidde oppe og vaage hore sin Tid. Men det varede ikke længe, færend den, som først skulde vaage, gik til Hvile. Da han blev spurgt om Grunden hertil, svarede han, at han godt kunde gjøre det, fordi Huset's Folk havde læst i Bibelen.

Hogle flib. andre Smand paa en O var bange for Menneskene. Imidlertid gik en af dem omkring og slog op paa en Houg; derfra udfødte han en Glædesstrig — han saa et Kirketårn. Kirketårn jager bort Menneskene, og Bibelen bygger Kirketårn.

Hvorfor tror jeg paa Bibelen?

2. Forbidens undersulde Sandhed noder mig til det.

I Salomos prægtige Tempel blev hverken hørt Hammer eller Øre eller noget Jernredskab, da det blev bygget. I Kong. 6, 7. Stenen var taget ud, hugget til og glattet, og Templet var hugget og tilpasset paa et andet Sted, bragt til Jerusalem og sat paa sin Plads; da enhver Ting påskede udmærket, saa var Hamring unødvendig. Det var tydeligt nok, at en god Bygmester havde gjort en fin Udregning og et fint Udskift, og at en Kormand havde ført et udmærket Tilsyn.

Den samme Sandhed finder sin Anvendelse paa Bibelen.

Muselmændenes Koran er Muhammeds Bort; Indiskernes Zendavesta er Zarathustras Bort; Kinesernes Analecter er Konfucius's Bort; men Bibelen er ikke, ligesom disse, en Mand's Bort. I Bibelen „talte Gud mange Gange og paa mange Maader.“ Hebr. 1, 1. Bibelen er „Guds mangeholdige Visdom.“ Ef. 3, 10.

Bibelen er en Samling af ser og serit forskellige Bøger, smaa og store, skrevne i forskellige Sprog, Hebraisk, Aramæisk og Græsk, skrevne i forskellige Lande, Judæa, Babylon, Lilleasien, Grækenland og Italien, skrevne til forskellige Tider i et Tidrum af omtrent femten hundrede Aar med en Mellemtid af omtrent fire hundrede Aar, skrevne af over tretti forskellige Personer, Personer med øggyldigt Dannelses, Personer med groft og romert Dannelses og Personer uden Dannelses, skrevne af Mand i alle Slags Stillingen: Presler, Profeter, Fyrster, Bønder, Krigere, Statsmænd, Hyrder, Digtere, Soldere, Læger, Hælere, Historikere, Dødsyndige, Kronike-skrivere, Filosofer, Talere, Gueherkere, landflygtige, rige og fattige, Slaver og fete, Evangelister og Apostler; skrevne for Jøder og Hedninger, Græker og Barbarer, bundne og frie, for Mand og Kvinder, gamle og unge, for enkelte Personer, for Menigheder og for hele Verden; skrevne i den travle By og i den landlige Stilhed, skrevne i Palæ-

og i Fængsel, skrevne i Medgang og Modgang; skrevne i et Folks høieste Blomstringstid paa Zion's Bjerg og i et Folks største Redværbigelse ved Babelens Vand og Pile; skrevne paa den tæktedste Balplads under Irigerst Bram og Pragtoptog og paa den dyrelede Ager blandt Fredens Frugter.

Disse Bøger indeholder Prosa og Poesi, Profeti og Historie, Forbillede og Modbillede, Tegn og Sindbillede, Atrakker og Parabler, Biografi og Bi- lojosi, Beskrivelse og Undersøgelse, Beskrivelse af Guds- og Undersøgelses- veiser, Fantasi og Lodgivning, Volkning, Formaning og Dabel, Besidsførelse, Anbefaling og Harm, Bønner, Beskyndelser og Forbandelser, Taler og Træk, skarpe Bredeiser, jevn Hensendelse og rolige Følgeslutninger, Breve og Salmer, Hverdedigte og Romancer, Sørge- og Glædesange, Sær- respil og Jubelsange, Hukning og Glædeskraab, de profundi og in excelsis, niserere og kasketuja, Præfener, Juhl og Hyl, Ordspog, Tantejprog, Epigrammer, Axiomer og Apothegmer.

Idet vi tænker paa disse Ting, maa vi nødvendigvis vente, at Forvirring vil blive udsat. Man kan ikke vente andet end, at der maa findes Modsigelser i denne brogede Bogsamling.

Men finder vi Modsigelser? Udses ikke! Overhimod finder vi en vidunderlig Enhed i Hensende til Plan og Overensstemmelse i Fremstillingen, Samsvarende mellem Delene og regelmæssig Fremadskriden fra Knop til Blomst, fra Tusmarke til høitids Dag, først Græs, derefter Ar, derefter fuldkomment Korn i Aret. Matt. 4, 28.

Denne Samling af ser og serit Bøger er med Rette bleven betragtet som en Bog, Bibelen.

Naturligt falder Bibelen i to Dele: det gamle og det nye Testamente, men de er naie forenede.

Maaden hoder knopper i det gamle og blomstrer i det nye. Ligesom Blomsten er skjult i Knoppen, og Knoppen ligger aaben i Blomsten; saaledes er det nye skjult i det gamle og det gamle aabent i det nye.

Hvert af de to Testamente kan deles i to Dele: Hoved og Kropp.

I det gamle Testamente finder vi Lov og Profeterne. Matt. 5, 7. Luk. 16, 29. 31, Oven banner Hovedet og Profeterne Kroppen, og Josva tjener som Hals. I det nye Testamente finder vi Evangelierne og Epistlerne; Evangelierne banner Hovedet og Epistlerne Kroppen, og Apostlernes Brevninger tjener som Hals.

I Loven „aabendare“ skal sig for Menneſtet. I Evangelierne „aabendare“ Kristus sig for Menneſkene. I Epistlerne „taler“ Kristus til Menneſkene.

Bibelen Symmetri kan endvidere sees ved at dele hvert Testamente i fire Dele.

I de fem Mosebøger og i Evangelierne har vi Guds Aabendare; i de historiske Bøger og i Apostlernes Gjerninger har vi Verdens Aabendare; i de psalme Bøger og i Epistlerne har vi den kristelige Erfaring; i de profetiske Bøger og i Aabendaringen har vi et Indblik i Fremtiden.

Det er derfor intet Under, at de Quincy siger: „Alle Skribenter forener sig til et Maal og bærer et hele. Ligefrem Delene i en stor Maskine.“

Fritænkterne er snare til at sige, at der er Feil i Bibelen. Men endog Dr. Briggs ved Union Preſteſkole, som gjorde saadant Opſtyr iblandt Presbyterikauerne for nogle Aar ſiden, er nødt til at sige:

„Men diſe Feil er i Grunden alle af nogen Betydning. De angaar bare ubetydelige Ting, som ſlet ikke har noget med Tro og Gjerninger at gjøre.“

Dr. Moſes Stuart beſtjendte, at da han var ung, var han i ſtor Forvirring paa Grund af de Vanſkeligheder, som han ſtødte paa i Bibelen, men at ſlet Aars Taalmodighed og Studium havde ſpredt dem som Høner for Vindene.

Robert Boyle ſagde: „Jeg bruger ikke Skriften til et Arsenal, hvorfra jeg hæv henter Vaaben, men til et mageløst Tempel, hvori jeg glæder mig ved at betragte Bygningens Skønhed, Samværigbed og Storartethed, og hvori jeg kan ſaa opflamme min Aand og øge min Beſtyrkt for Gud, som der bliver prælet og hørt.“

Ofte at have ſamlet for hundrede Haandſkrifter, erklærede Dr. Kennicott, at blandt alle de forſjellige Verſioner, han havde ſtødt paa, havde han ikke fundet nogen Ting, der lodde en Stigge paa Bibelen's Værd om, hvad Menneſtet ſkal tro og gjøre.

„Jeg er ikke ſaa uforſtømmet, at jeg vil paakla, at de tog fejl. Heller ikke har Bantrens lærde og ſarphidligte Mand nogenſinde paapeget en værdelig og betydelig Feil hvortil i det gamle eller nye Testamente.“ Proſe Farrer.

For nogle Aar ſiden blev der paa Bedloe Den i New Yorks Gader fra

fra Stibe fra Europa udklødet Metal-ſkuffer af alle Størrelſer og Stør. Diſe Metalſkuffer blev paa et Jødeſtulle ſatte ſammen til et Hele, og dette kaldes Goll. Friheden, der oplyſer Verden.“

Var dette noget, som ſkede tilfældigt? Nej, paa den anden Side af Oavet, i Frankrig, havde Baribolbis Kunſtneraand længe for gjort Urolaſt til det hele Bert og ordnet det indtil de mindſte Enteltheder.

Ligeſå er det med Bibelen. Forſjellige Skrivere til forſjellige Tider og i forſjellige Lande ſkrev mange Bøger af mange Slags og af forſjellige Størrelſer, men naar de ſoles ſammen, bærer de et ſublimt hele og er den mørke og tabte Verdens Lys, „Lys-ſet, som gjør Verden fri.“

Er dette noget, som er ſlett tilfældigt? Det er taabeligt at tænke ſaaledes. Eller ſtiller der Bedrag under det? Krimeligt! Hverken Digtning eller Tilfældighed kan opklare den Ting. Iblandt Skriverne kunde der ikke have været nogen hemmelig Forſtaaelse, og i Skrifterne findes der ikke nogen Uoverensſtemmelse. Træffende ſiger Dr. Adam Clarke: „Et godt Menneſte kunde ikke have ſkrevet Bibelen, og et ondt Menneſte vilde ikke have ſkrevet den.“ En anden ſiger: „Et Menneſte kunde ikke have ſkrevet Bibelen, om det havde villet, og vilde ikke have ſkrevet den, om det havde kunnet.“

Hvorledes ſkal vi da forklare os den Ting?

„De hellige Guds Mand talte, drevne af den Helligaand.“ 2 Petr. 1, 21. Gud indgav ſine Folk, hvad de ſkulde tale og ſkrive, ikke med Ord, som menneſtelig Biddom lærer, men med Ord, som den Helligaand lærer, 1 Kor. 2, 12, og Bibelen er Guds Ord.

Alle Profetier er virkelige Mirakler, og kun ſom ſaadanne kan de gjælde ſom Aabendaringer. Hume.

At ſige at noget ſkal ſe, ſærend der ſer, og da at lade det ſe efter dette Udtryk, er Guds Bert. Inſen Martyn.

J. R.

152. Gjentagelse af de ti Bud.

Den femte Mosebog indeholder en Gjentagelse af Moſes's Lov. Saaledes gjentages her Moſes's de ti Bud Ord, som Gud havde talt paa Sinai.

Diſe Ord har ikke Gud henvendt blot til Fædrene, de angaar ogsaa Børnene og alle kommende Slægter. Det heter: „Alle med vore Fædre ſluttede Herren denne Pakt, men med os, os her, ſaa mange, ſom er ilide idag.“ Moſes minder her Jernal om, hvilken her Skæft der den Gang kom over Fæderne, da de ſaa den store Jld, og at de bad ham ſiden efter at tale med Gud i deres Steb. Men Fædrene troede ogsaa paa den Tid Herren og erklærede sig rede til at høre og gjen- alt, hvad Herren vilde ſige dem. Gud ſagde den Gang: „Sid de dog alle Dage maatte have dette Hjerte til at frygte mig og til at tage Vare paa alle mine Bud, for at det maa gaa dem og deres Børn vel til evig Tid!“ Og ſaa formaner da Moſes hine Fædres Vorn ikke at btge hverken til høire eller venſtre, men vandre paa alle Herrens Veie, for at de maa leve længe i det Land, som de nu ſkal indtage.

Diſe Ord fra Sinai har Herren ogsaa talt til os, om end mange enkelte Beſtemmelser udelukkende gjælder den gamle Patts Folk. Herrens Lov har endnu den ſamme Betydning og Virkning. Den indgyder Frygt og Skæft. Ved Loven kommer Syndens Erkendelse. Men for de gjenfødte er og bliver den en Stegel og Retteindret for deres Liv og Vandel. Vi kristne er endnu ikke helt Mand. Ud af vort forbervede Kjøb og Blod kommer endnu mange forvendte Tanker og Meninger. Derfor trænger vi atter og atter denne ſtreke Beioiſer. Og det ſkulde med Rette ogsaa være vort hederligſte Duſte og vor daglige Ven at have et ſaadant Hjerte til at frygte Herren og holde hans Bud hele vort Liv. Og om 'vi end daglig ſynder meget, ſkalde det dog være vort daglige Stræb, vort daglige Maal ikke at vige af til høire eller venſtre, men vandre ulabeligt paa Herrens Veie. De, som frygter Herren, vil Herren ogsaa beſtigene og gjøre vel imod hele deres Liv.

I et privatbrev fra Hills, Minn., ſkrives:

Som ſædvanlig efterretning kan meddeles, at Immanuel's M., her i Hills, havde ſamtalemøde ſde og ſer Juni. Mødet aabnedes med prædiken af Paſt. A. Da fra Sioux Falls. Under ſamtalemødet forhandledes om „Et triſteligt hjem.“ Paſt. P. O. Dahl fra Gayolle, S. Dak., var referent. Paſt. J. J. Dr-

dal fra Luverne, Minn., var, foruden nærværende og menigheds præſt, J. O. Runde, ogsaa tilſtede og deltog i mødets forhandlinger. Forhenværende Kirkeraadsmæblem, M. A. Finſeth fra Kenyon, Minn., var tilſtede ſom gæſt og tilhører. Alle tilſtedeværende ſyntes meget glade og vel tilfredſe med mødets forhandlinger. Man havde det været uſſeligt at langt flere havde haft anledning til at være tilſtede under mødet og høſte gavn af dette opbyggelige og lærernde emues forhandlinger.

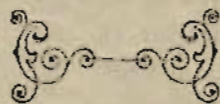
Katarrh kan ikke helbredes

Det er et velkendt Faktum, at Katarrh er en Blod- eller Konſtitutions-ſygdom, og for at helbrede den, maa De tage Merkur til. Hall's Katarrh Cure tager ind og virker direkte paa Blodet og Slimhinderne. Hall's Katarrh Cure er ikke en Konſtitutions-ſygdom. Den bærer i ſig selv alle de egenskaber, der er nødvendige for at helbrede den. Den er ſærlig egnet til at helbrede Katarrh i Halsen, og er et ſærligt ſikkert middel. Det er ſærlig egnet til at helbrede Katarrh i Halsen, og er et ſærligt sikkert middel. Den er ſærlig egnet til at helbrede Katarrh i Halsen, og er et ſærligt sikkert middel. Den er ſærlig egnet til at helbrede Katarrh i Halsen, og er et ſærligt sikkert middel.

Til Baruchhjemmet i Teller, Alaska.

- Fairhaven, Waſh., June 11th. '03. Kvinderne i vor Frelſers Menigheds Kvindeforening her af Byen har ydet følgende til Eſtimodorne ved Miſſionsſtationen i Teller, Alaska. Mrs C. Grue, 2 Forklæder og et Skjort. Mrs Dahl, 1 Kjøle og 1 Par Overalls. Mrs Martha Thompſon, et Skjort. Mrs Lars Vafte, et Par Strømper og et Skjort. Mrs Lars Peterſon, et Par Strømper. Mrs Joha Lindſtedt, en Hat. Mrs D. Moldrem, en Kjøle. Mrs E. Jakobſon, et Par Strømper. Mrs Jonas Hanjon, 2 Par Vandr. 2 Socks. Mrs J. G. Morſon, et Par Strømper. Mrs Braaten, Caſh 50c. Deuden kjoble Foreningen for Penge af ſin Kæſeb. holdning følgende: 1 Klædning \$3.00. 1 Par Sls \$2.75. 3 Suits Underklæder \$1.95. M. O. Hjerte.

Pacific Lutheran Academy
and
Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scien-
tific College preparatory, Shorthand and Typewriting.
Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature,
physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.

MISS K. ELIZABETH SHILER, preceptress. English gram-
mar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading,
geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, pen-
manship and shorthand.

MISS OLGA KINDLEY. Piano and organ.

CARLO A SPERATI. Director of Band and Orchestra.

Winter Term.

Begins Jan. 6 and closes March. 27.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need
not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books,
and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the
school will be sent free upon application.

Address, **PACIFIC LUTHERAN ACADEMY**
Parkland, Wash

Vilso tro imed bli Raſke i Armod,
at du fan glæde dig med ham, naar
det gaar ham vel.

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter

saasom Ejlsæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA.

WASH

Atter!

Gaver til Parkland Lutheriske Bar-
nehjem bedes sendt til Fru Pastor L.
Larsen, da hun er valgt til Kasserer
istedenfor hendes hjære Husbond, som
er afgaaet ved Døden.

Chr. Rosnes,
Sekretær.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.]

TEL. MAIN 285

TACOMA

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1721.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA,

WASH

Bemød dig ikke for at blive rig; hold
op fra at anvende dem til din Forstand.

Daarlighed er bunden til en ung
Pjerte; Tuglens Mid skal drive den
langt fra ham.

Gluten er dog blaa, om end den
blinde ser det ikke.

Gode Bøger!

Vi har sikret os et Oplag af
Fire Hundrede Fortællinger
For Skolen og Hjemmet
ved G. Man.

Denne Bog er smukt indbundet med
fjerguldt Titet og koster i Boghandelen
\$1.50.

Vi vil sende et Exemplar af denne
Bog portofrit, saalænge Oplaget varer,
for 10 nye Abonnenter paa „Pacific
Herold.“ Altjaa: Saa 10 af Deres
Venner til at betale Dem 50c hver for
en Aargang af Bladet og vi sender
Dem denne smukke og interessante
Bog som en Paakjænnelse for Deres
Bryberi.

„Julegave“ er Titelen paa en
smuk liden Bog, som indeholder 24
valte Fortællinger. Den er godt ind-
bundet med fjerguldt Titet og koster
25c. Den sendes frit til enhver, som
sender os \$1.50 for 3 nye Markabon-
nenter paa „Pacific Herold.“ Ved at
formaa 3 af dine Venner til at subskri-
bere paa Bladet vil De faa denne in-
teressante lille Bog som Præmie.

Send \$6.00 for 12 nye Abonnenter,
saa skal vi sende Dem begge disse Bo-
ger.

Provenummere af Bladet sendes frit
til saadanne, som ønsker at samle
Abonnenter.

ABONNER

PAA

Herold.

Parkland-Nyheder.

D. T. Kraabel hensjeb blidt og roligt i Troen paa sin Frelser Thorsdag Formiddag den 18de Juni.

Ole T. Kraabel var født den 21de Okt. 1849 i Sundbrandsdalen, Norge. 19 Aar gammel kom han til Amerika og bojatte sig i La Crosse, Wis., hvor han den 20de Sept. 1873 blev gift med Miss Christine Erickson, som overlever ham tilligemed 5 voksne Døtre, hvoraf 2 er gifte. En voksen Datter bode i Parkland for omkring 3 Aar siden.

Mr. Kraabel har siden han blev gift været Medlem af den norske Synode. 3 La Crosse, Wis., hørte han til Past. Frichs Menighed. Bøede en Tid i Peterson, Filmore Co., Minn., hvorfra han for 10 Aar siden flyttede til Parkland og har siden været Medlem af Parkland Menighed.

I de sidste 2 Aar har han afvælsende været mere eller mindre sygelig; de sidste 5 Uger laa han for det meste tilfængs og led store Smertes. Han forstod godt at Guden nærmede sig og udtalte Haabet og Duffet omgen salig Død. Da hans Husfru spurgte ham om han ikke ønskede at leve længere, svarede han bestemt Nei, men at han meget hellere vilde faa flytte til Jesus, hvem han var sikker paa vilde komme og tage ham. Han bad meget og bad tillige sine Børn om at bede for ham. Hans sidste yndelige Bøn var om Naade.

Alljaa atter en af Parkland Menigheds ældste Medlemmer vandret bort. Herren, paa hvem han stolede, trøste den sorgende Familie. Mr. Kraabel var en meget afholdt, godhjertet og venesjel Mand. Velsignet være hans Minde!

Da man venter paa at faa høre ifra Slægtninge i Osten, er ikke nogen bestemt Tid sat for Begravelsen.

Der var ikke saa saa fremmede tilstede ved Skolens Slutning. Vi haaber at disse vil igjen besøge os til Høsten ved Skolens Aabningsfest og bringe mange flere med sig.

Miss Elizabeth Elsher havde, ni der

Slutningsfesten, sammen med Geografiklassen, en liden Udstilling af Kunstgjenstande og Karikaturer fra forskjellige Dele af Verden. De havde pyntet op et af Klædevarerne for dette Dæmmed. Udgangsprisen var 10c og Udbyttet gik til Biblioteket.

Skolens Slutningsfest begyndte Onsdag Aften den 10de Juni med en vellykket „Recital“ af Musik-leverne og vi tror at Læreren, Miss Olga Kinbley, saavel som Eleverne, har Grund til at være tilfredse med Arets Arbejde.

Thorsdag Aften den 11te gav Graduerterne et righoldigt „Class Day Program“ i Gymnastiksalen.

Den egentlige Slutningsfest afholdtes Fredag Formiddag. Festen aabnedes med Andagt ved Prof. F. W. Xavier. Past. O. J. Ordal fra Whatcom holdt Fæstalen paa Morst og Pastor Garstad talte paa Engelsk. Et Par af Graduerterne holdt ogsaa gode Foredrag. Det manglede heller ikke paa Musik og Sang.

Følgende Graduerter blev af Skolens Bestyrer, Prof. A. J. Høng, overrakt sine Diplomer:

Luther College Preparatory Course:

John Søplerud, Ludvig Larsson og Lars Jensen.

English Scientific Preparatory Course:

A. Warren Thompson.

Normal Course:

Marion Afdem.

Commercial Course:

Christine Garstad, Alfied Trete,

Nora J. Johansen, Marie Johansen,

Ernst E. Annison, Emil Nelson,

Harold G. Pedersen, Theodore Fles og

E. E. Husby.

Om Aftenen havde Alumniforeningen indbudt Lærere og Disciple med flere til en Bantet i Skolens Spisestue, hvor man tilbragte en meget hyggelig Stund med Bispisning, Taler og Musik.

Hermed endte da et, haade for Skolen og Disciple, vellykket Aar og man skildes med gjensidige gode Ønsker haade for dette og det kommende Aar.

Til Færtehemmet er komne følgende Børn: Fra Seattle: Robert Hawkins, 10 Aar, og Melvred Hawkins, 7 Aar. Fra Ballard: Lillie Olsen, 8 Aar, Harald Olsen, 6 Aar.

Prof. Kroke rejste onsdag formiddag,

og søndag Eftermiddag drog Pastor Garstad og Prof. Høng afsted. Deres Maal er Decorah, Iowa, hvor Jubelssnøden holdes. Prof. Xavier tog Veien gennem Kalifornien og Utah. Miss Kinbley har ogsaa skrevet sine Fjendstover. Hun skal først aflægge sine nærbestaaende i Red Wing, Minn., et Besøg. Derefter begiver hun sig til Chicago for i Sommermaanederne at fuldtblommengjøre sig endnu mere i den edle Musik. Den foregede Færdighed, som hun berber opnaar, vil komme Parklandskolen til gode det næste Aar.

Ole Winger fra Sambrota, Minn., aflagde Skolen et venligt Besøg denne Uge. Han har solgt sin Farm i Osten og tænker paa at sive sig ned paa Høsten, men er endnu ikke bestemt paa, hvilket Sted han vil vælge.

Dr. Amund Ludalen fra Dixon, N. D., en gammel Bekendt af Dr. J. O. Brøttem, hliste paa os sidste Torsdag, han havde besøgt Slægtninge i Silverton, Oregon, og var nu paa Reisen hjem.

for Salg.

40 Acre Farm, beliggende i WI fra Lake View, 2 MI fra Parkland. 8 Acres arbejdet, en Del Stov og en Del Brævi. Vil sælge billig, om Handel kan ske snart.

Carl Thorselson,
Lake View, Wash.

Fra andre Kanter.

Et Selskab af Northern Pacific Gæstgæmænd fra St. Paul er i Decorah. De undersøger hele Værelset fra den ene Ende til den anden.

Baptistkirken i Byron, Minn., blev sprængt i Luften ved Hjalp af Dynamit. Efter at den forrige Baptistprest Ritton, der nu er i Lanesboro, sluttede sig til Medlemmerne, var der blandt Byens Menighedsmedlemmer hilstet bittert Hændskab.

Den pludselige Forsvinden af Officerer i den regulære Arme junes af smitte. Først var det Lieutenant McCoach, som kom bort, derefter Lieutenant Lacom og saa endelig Lieutenant Wintag.

I Sioux City, Iowa, har tytte Lutheranere oprettet et Hospital.

Illinois-Distriktet af Wisconsin-buden begyndte sit Arbejde i Chicago d. 3. Juni. Formand Pieper var tilstede.

Der er tolv lutheriske Præster i Brasilien. Der skal snart komme fire til.

Pastor F. Græbner fra Bay City, Michigan, skal rejse til Murtoa i Australien og der overtage Sympelen af en lutherisk Høiskole. Tre unge præsteværter Mand skal gaa med ham.

Den 1 Juni og følgende Dage holdt Wisconsin- og Dakota-Distriktet af Wisconsin-buden sit 15 Aarsmøde i Waconia, Minn.

I Glenwood, Iowa, blev Afslet for aandsbølge Storm stærkt ramponeret af en Tornado.

Efter lang, bitter Kamp for Domstolene om Georg Hinds efterladte Gæmme kunde de tre Arbinger dele \$2 mellem sig, mens den Resten \$1033,77 gik til Sagførerne, der forte deres Fog i Retten. Dette var i Byron, Minn.

Et Skybrud brød ud over Heppner i Oregon, d. 14 Juni. Stedet ligger i en trang Dal. En Kampmæssig Vandmasse styrtede ned igennem Dalsfaret og førte med sig Død og Udelæggelse. Stormens Brøl overdøvede Bandets Brusen. Jernbølen, Telegraf- og Telefonledningerne led stor Slæbe. En Mængde Menninger faldt Livet til. Fra Portland berettes der, at man paa forskjellige Steder sender Hjælp til den af Ulykken Hjemstgite Landsby.

Den 19 Juni vil der blive et hundrede og fem og tolv Aar siden Washington brød op fra Valley Forge. Det var i Valley Forge, at Amerikanerne tilbragte sit Væsneder under store Lidelser den sværgende Vinter 1777-78, og det var i Valley Forge, at de sidste uden et regnt Slag blev holdt, at de trods Sult og Cynsom kunde holde Striden gaarude. Den 15 Juni 1778 forled Briterne Philadelphia, og Dagen efter drog Washington fra Valley Forge for at begynde det Fjertte, der endte med Amerikanernes Fjersjælfse fra det engelske Fog. Mindet om denne Legendariske skal nu festligt holdes.